

Άρειος Πάγος 252/1978, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 27/79 σελ. 63, Ε.Ε.Δ. 37/78 σελ. 490

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο Αντιπρόεδρος κ. Η. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Εισηγητής ο Αρεοπαγίτης κ. ΑΡΙΣΤ. ΤΕΝΤΕΣ

Δικηγόροι οι κ.κ. Αχιλ. Αποστόλου, Παν. Δημαράς

Κατά το άρθρ. 93 του ισχύον νόμου έχοντος Κανονισμού του προσωπικού εξωτερικών υπηρεσιών της εταιρείας των Ελληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων, κυρωθέντος διά του συμφώνως προς τον α.ν. 2191/1940 εκδοθέντος από 13/16.2.1940 β.δ., ορίζεται ότι ο εκ του προσωπικού των σιδηροδρόμων τούτων καταστάς ανιάτως ανίκανος σωματικώς ή πνευματικώς προς διενέργειαν της εις αυτόν ανατεθείσης υπηρεσίας απολύεται, εις δε το άρθρ. 1 του υπ' αριθμ. 617/1965 β.δ/τος, αντικαταστήσαντος την τελευταίαν παράγραφον του αυτού άρθρου διελήφθη, ότι οι ούτω απολύόμενοι μετά συμπλήρωσιν εικοσαετούς υπηρεσίας, λαμβάνοντες την αποζημίωσιν, περί του ύψους της οποίας άλλαι παράγραφοι ποιούνται τον λόγον, δεν λαμβάνουσιν ουδεμίαν αποζημίωσιν άλλην, οιασδήποτε, ή βοήθημα εξ οιασδήποτε άλλης αιτίας. Εκ τούτων είνει εμφανές, ότι η παροχή του εκ του πρώτου των ορισμών τούτων αποζημιώσως, ηρητημένη εκ της απολύσεως του δικαιούχου και της ανικανότητος αυτού προς εκτέλεσιν της υπηρεσίας του, αποκλείει πάσαν ετέραν εκ των αυτών παραγόντων απορρέουσιν αποζημιωτικήν παροχήν, άμα και την εκ του κατά τον ν. 551 τοιαύτην ένεκα εργατικού ατυχήματος. Επομένως, το εκδόν την αναιρεσιβαλλομένην απόφασιν Εφετείον, θεωρήσαν νόμω αβάσιμον την αγωγήν του αιτούντος, δι' ης ούτος απολυθείς εκ της υπηρεσίας των αναιρεσιβλήτων Ελληνικών Ηλεκτρικών Σιδηροδρόμων, ως ανίκανος προς εργασίαν μετά συμπλήρωσιν εικοσαετούς παρ' αυτοίς υπηρεσίας, επεδίωξε την εκ του ν. 551 αποζημίωσιν, ει και έλαβε την παρεχομένην εκ των διαληφθέντων ορισμών άλλην, ορθώς ούτω τούτους εφήρμοσεν, οι δε περί του εναντίου τρεις λόγοι της ενδίκου αιτήσεως, ως αβάσιμοι, αποβαίνουσιν απορριπτέοι: Περαιτέρω η θέσπισις των διαληφθέντων εξαιρετικών ορισμών, κυρωθέντων διά διατάγματος, κατά τον α.ν. 2191/1940, δεν αντίκειται εις συνταγματικήν τινα διάταξιν, ως αορίστως διατυποί περαιτέρω ο αυτός τρίτος λόγος αναιρέσεως, απορριπτέος κρινόμενος και εκ ταύτης της απόψεως, αλλά και εκ της ετέρας, καθ' ην προσβάλλεται ιδιαιτέρως το κύρος του προπαρατεθέντος άρθρ. 1 του β.δ. 617/1965 ως θεσπισθέντος άνευ νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως, δοθέντος ότι η τοιαύτη αιτίασις προτείνεται ήδη άνευ νομίμου συμφέροντος παρά του αναιρεσειόντος, αφού εκ ταύτης της διατάξεως ούτος έλαβε ποσόν αποζημιώσεως μείζον εκείνου όπερ εκ του ν. 551 εζήτησε διά της αγωγής.